

A Chomsky-tízparancsolat

(folytatás az első oldalról)

4.) A nemzetet meg kell győzni, hogy minden rossz, ami aktuálisan történik, az kizárólag azért van, hogy a szebb jövőt biztosítsuk számára. Vagy ha nem a számára, akkor a gyermekei számára. Az emberek reménytelenül idealisták és hiszékenyek: évszázadokon keresztül hajlandók benyelni és elfogadni ezt az érvet ("majd a következő generációknak sokkal jobb lesz, nekünk ezért kell áldozatokat hoznunk").

5.) Az embereket le kell szoktatni a gondolkodásról, s arról, hogy a történelemben felfedezzék az ok-okozati kapcsolatokat. Ennek érdekében a politikai vezetőknek egyszerűen kell megfogalmazniuk üzeneteiket, már-már infantilis módon, minimális szókinccsel, rövid mondatokban. A hallgatóság ily módon megszokja a felületességet, naív lesz és hajlamos az információs beetetések elfogadására.

6.) Minden adandó alkalommal az emberek ér-

zelmeire kell hatni, nem a racionális gondolkodásukra. Bátorítani kell mindenféle emocionális megnyilvánulást, mert az érzelmeiket sokkal könnyebb manipulálni, mint a rációt.

7.) Az embereket a lehető legnagyobb tudatlanságban és műveletlenségben kell tartani, mert így nem lesznek

motiváltak magasabb ideálok és összetettebb tervek megvalósításában. Butítsd le az oktatásügyet, tedd korrupttá és hozd a működésképtelenség küszöbére. Egy ilyen iskolarendszer a közvélemény manipulálásának ideális eszköze.

8.) A népet el kell zárni az objektív, korrekt és teljes tájékozódás/tájékoztatás minden forrásától. Ennek érdekében pénzügyileg támogatni kell azokat a médiumokat, amelyek butítják és félretájékoztatják az embereket, s gazdaságilag el kell lehetetleníteni azokat, amelyek ennek ellenkezőjét próbálják elérni.

9.) A nyájszellem erősítése prioritás! Az egyénben fel kell ébreszteni a szégyen- és tehetetlenség-érzetet, s választható (pontosabban választandó!) alternatívaként ezzel szembe kell állítani az igazodási, csatlakozási kényszert. Az egyéniségeket nélkülöző nyájat mindig könnyebb irányítani, ellenőrizni és befolyásolni.

10.) Mindent meg kell tenni az egyének megismerése érdekében.

Ezt elérendő belső (és titkos) nyilvántartásokat kell felfektetni az egyén különféle (ízlésbeli, politikai, ideológiai, viselkedési) preferenciáiról, opcióiról, egyszerűval teljes pszichológiájáról. Törekedni kell arra, hogy jobban megismerjük az egyént, mint ahogy ő ismeri önmagát. Fel kell használni a társadalomtudományok (szociológia, lélektan, csoportképzés pszichológiája, stb.) legújabb vívmányait céljaink elérése érdekében, de ezeket a lépéseket a legnagyobb titokban kell tartani.

Forrás: www.nemzetihirhalo.hu és <http://konteo.blogrepublika.eu>

Magyar Justitia Bizottság (MJB): Magyarázatra és/vagy intézkedésre váró aktuális észrevételek

ÁLLAMPOLGÁRSÁGI ÜGY

Örvedetes, hogy a határainkon kívülre szakadt honfitársaink (vagy idegen állampolgárok) közül egyre többen folyamodnak magyar állampolgárságért. Természetes, hogy a jogosultsági feltételek meglétét igazolni kell, de esetenként a „csinovnyiki” bürokrácia megkeseríti a kérelmező életét. Etalon példaként szolgáljon Detre Gyula, egykori magyar királyi főhadnagy története, aki 1945-ben hagyta el hazánkat és Kanadába emigrált.

Detre Gyula nem volt háborús bűnös, nem volt büntetett előéletű, a Ludovika Akadémiát végezte el, döntését csupán az motiválta, hogy a szovjetek által megszállt országban, és kollaboráns helytartóik uralma alatt, semmi jóra nem számíthatott egy katonatiszt, különös tekintettel arra, hogy a testőrség állományában szolgált.

1985-ben haza akart jönni édesanyja temetésére, de a Kádár rezsim – fejlett szocialista társadalom alapjainak lerakását féltő – illetékesei elutasították a kérelmét. A rendszerváltozást követően viszont többször hazlátogatott, és 2011 áprilisában kérelmezte a Kanadai Magyar Nagykövetség ügyintézőjénél egykori magyar állampolgárságának kiadását.

A figyelmes ügyintézőnek azonnal szemet szúrt, hogy Detre Gyula Monostorszegen született, és a Román Köztársaság területén fekszik, tehát megkérdőjelezhető az egykori magyar állampolgársága (is). Detre Gyula felvilágosította az ügybuzgó aktakucacot, hogy születésekor (1917-ben) Monostorszeg még Magyarországhoz tartozott, tehát magyar állampolgárként látta meg a napvilágot.

Ezt követően kérték Detre Gyulától édesanyja és édesapja születési anyakönyvi kivonatát, valamint szülei házasságkötési anyakönyvi kivonatát, továbbá felesége kanadai állampolgárságának igazolását. A kisebb, nagyobb és különféle címen megállapított összegek befizetése ellenére, a mai sincs válasz D. GY. Állampolgársági kérelmére...

Detre Gyula nemrégén töltötte be 95. életévét! Állampolgárságának igazolása erkölcsi, érzelmi, tudati, szülőhazáját szerető kérdés (kérs) számára. Mivel a könyörtelenül múlt idő sürgeti a megoldást, de semmi jel nem mutat arra, hogy a Kanadai Magyar Nagykövetségtől (Szabó Mária (Sabo Maria) ügyintézőtől várható válasz, ezért az úton üzenjük Detre Gyula honfitársunknak, hogy a Magyar Justitia Bizottság tiszteletbeli elnökével választottuk, és magyar állampolgárként tartjuk számon, mert anno dacumál magyar állampolgár volt és állampolgárságát sem a Rákosi, sem a Kádár rezsimben

nem vették el! EZ KÖBE VÉSETT TÉNY (!), fontoskodó bürokraták pecsételés nélkül is! ISTEN ÉLTESSE SOKÁIG DETRE GYULÁT!

NEMZETI SZÍNHÁZ

Új igazgatója lesz a Nemzeti Színháznak! Alföldi Róbert menesztésével veszteségünk határtalan! Mert hogy: Alföldi kinevezésének meghosszabbításával nem csak Európa, hanem a világ első olyan Nemzeti Színházával rendelkezhetünk volna, amely minden egyes darabjában a látványos, különleges és gusztustalan perverz jelenetek "szórakoztatnak" az ezekre "éhező" aberrált nézőket, ahol az angyalok helyett qrvák szerepelnek, ahol a férfiak abnormális méretű nemi szervüket lengetnek, ahol a magyar katonák kendőzetlen meztelenségükkel futamítanak meg az ellenség csupaszon felvonult női alakulatát, ahol a világhírű szerzők műveit bátran átírják ferde hajlamú átszerkesztők és még pénzt is kapnak érte. Nem is keveset!

Egyetértve azokkal, akik Alföldi kimagasló tehetségét emlegetik, elismerjük minden extrém adottságát, de jobb lenne, ha a Heti-Hetesben vagy egy (nedves, dohos és bűzös) pinceklubban kamatoztatná színészi, rendezői és szervezői képességét, mert a jó szórakoztatás minősége a látvány és a szöveg (vagy különféle hang-és fényeffektusok) mellett, a hozzáillő illatokkal is növelhető! A Heti-Hetesbe való visszatérése azért is indokolt lenne, mert rajta kívül senki sem képes olyan otrombán gúnyolódni vagy egy mura-közi ló nyerítéséhez hasonló röhögést bemutatni, mint Alföldi! Hozzá képest Gárvölgyi bőfögösszerű vihögása vagy Hernádi szemfogatásával kísért – visszafogottságot mímelő – kacarászása, halvány produkciónak minősül. (Elnézést a kulturálatlan "röhögés" szóhasználatért, de Alföldi testének harmonikus riszálásával kísért produkciójára más kifejezés még a rendkívül gazdag magyar szókinccstárban sem található.) Természetesen ettől még lehetne Alföldi kiváló igazgató, de csak egy teljesen más művészeti irányzat "súlycsoportjában", ahol a harmadosztályú kültelevi kiskocsmák szintjén szép eredményeket érhetne el egy szűk réteg igényeinek kielégítésében.

Alföldi nagyképűségét, nyegleségét és kifejezetten alacsony intelligencia hányadosát igazolta (nyilvánosság előtt) egy riporter nőnek címzett ordenáré kifejezésével, amikor a nemzet első színházának a vezetőjeként süllyedt le az iskolázatlan, munkakerülő, útszéli csavargók szintjére.

Alföldi minden rossz és kevés jó tulajdonságát összevetve -leszögezhetjük -, hogy kibírjuk nélküle is!

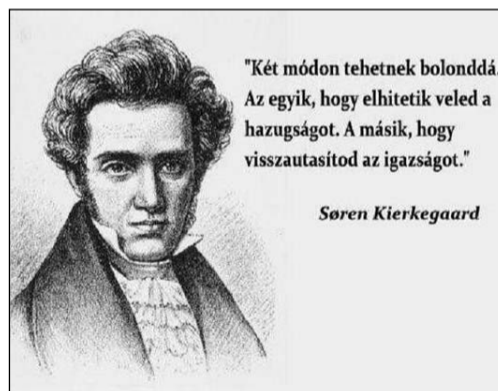
IZRAELI ELVÁRÁSOK

Közírá tette 2012. december 15-én, Izrael ma-

gyarországi nagykövete, miszerint Izrael elvárja a magyar kormánytól, hogy minél több intézkedéssel vessen véget az Izraeli sértő, barátságtalan, valamint kellemetlen akcióknak és soha ne forduljanak elő ilyen esetek. Ezt megelőzően már számtalan esetben utaltak a magyarországi antiszemitizmus elleni intézkedések megtételére, valamint a magyarországi zsidóság védelmének biztosítására.

Izrael elvárása indokolatlan, sértő és alaptalan feltételezésekre épülő! Magyarországon nincsen antiszemitizmus és a zsidó honfitársaink sem szorulnak több védelemre, mint az itt élő szlovákok, szerbek, románok, ukránok, oroszok, osztrákok vagy más nemzetiségűek, nem kihagyva természetesen a magyarokat sem.

Tényként fogadható el ugyanakkor, hogy vannak antiszemita, de jóval kevesebbek, mint határainkon túl más államokban, és ilyenek mindig lesznek is, mint ahogyan a zsidók között is vannak cionisták, antiarabok, antimagyarok vagy más "anti" csoportba tartozók. Ezeket lehetetlen intézkedésekkel megszüntetni. Helyesebb lenne a világszerte felkapott és hangoztatott antiszemitizmus okait felszámolni (megszüntetni), mert az emberiség történelmében, az izraeliták megjelenését követően, "steril" ("pogromokkal körített") antiszemitizmus volt Egyiptomban, a Római Birodalomban, Szíriában, a cári Oroszországban, Németországban, a Szovjetunióban, stb., és elgondolkoztató, hogy időben, térben vagy időtartamban, egymással semmilyen kapcsolatban nem lévő államokban,

"Két módon tehetnek bolondd. Az egyik, hogy elhitetik veled a hazugságot. A másik, hogy visszautasítod az igazságot."

Søren Kierkegaard

miért és hogyan alakulhatott ki súlyos atrocitásokkal együtt járó antiszemitizmus.

Magyarországot nem lehetett és nem lehet antiszemitizmussal vádolni! Anno dacumál, a náci által gerjesztett antiszemitizmust Horthy ügyes manőverezéssel blokkolta, és még azt is elértük, hogy a német megszállás bekövetkeztéig, hazánkban voltak a legnagyobb biztonságban a magyar, osztrák, lengyel, cseh-szlovák, szerb és horvát állampolgárságú zsidók, miközben a németek által előzőleg okkupált államok mindegyikében gyakorlatilag kiirtották őket.

Tragikus tény viszont az is, hogy a német megszállást követően, nem volt olyan erő hazánkban, hogy ellenállhattunk volna a náci által kierőszakolt deportálásoknak, és voltak közreműködő kollaboránsok is, akik vezetői beosztásuk következményeként erőszakos vezetőket is (rendőrség csendőrség, nyílaskeresztes pártszolgálatosok) parancsot adtak a deportálásban való közreműködésre, de ennek ellenére sikerült (részben) szabotálni ezt a tevékenységet és sikerült sokakat megmenteni a deportálástól. A megmentésben sok civil személy közreműködött, sőt helyenként a katonaság is fellépett a magukat önállósító nyilas pártszolgálatosokkal szemben.

(folytatása a 6. oldalon)